

SFT, 1. desember 2010

**Vurdering av konsekvensene ved å gjennomføre
EUs forordning om visse fluorholdige gasser
(f-gassforordningen)**

**Forordning nr 842/2006
med tilhørende underforordninger vedtatt av
det europeiske Rådet og Parlamentet 17. mai 2006.**

Innhold

1. Sammendrag	3
2. EUs forordning om visse fluorholdige gasser	4
2.1. Forordningene som skal implementeres	4
2.2. Stoffgrupper og stoff som skal reguleres	4
2.3. Krav som skal oppfylles i henhold til forordningene	6
3. Gjeldende regulering i Norge	8
4. Forslag til gjennomføring i Norge	8
5. Miljøeffekt av forslaget	9
6. Kostnader og andre konsekvenser av forslaget	10
7. Konklusjon	13

1. Sammendrag

Det europeiske Rådet og Parlamentet vedtok 17. mai 2006 EU-forordning EF nr. 842/2006 om visse fluorholdige gasser (f-gassforordningen). Det er videre utarbeidet og fastsatt 10 tilhørende underforordninger.

Formålet med forordningene er å redusere utslippene av de moderat til sterke klimagassene hydrofluorkarboner (HFK), perfluorkarboner (PFK) og svovelheksafluorid (SF₆). Hovedfokus er å minimalisere lekkasjer og sikre oppsamling av brukt gass fra typiske bruksområder, samt sørge for at personell og bedrifter som håndterer gassene innehar nødvendig kompetanse.

Statens forurensningstilsyn har utarbeidet et utkast til forskrift som gjennomfører f-gassforordningen og de tilhørende underforordningene i norsk rett. Forslaget innebærer at forordningene gjennomføres ved henvisning.

Forordningene foreslås gjennomført i norsk rett gjennom et nytt kapittel 6a ”Regulering av fluorholdige stoffer” i [produktforskriften](#), se vedlagt forskriftsutkast. Endringsforskriften foreslås hjemlet i [produktkontrollloven § 4](#) og [forurensningsloven §§ 9, 33 og 52a](#).

Myndigheten etter forskriften foreslås delegert til SFT. SFT får også hjemmel til å videredelegere myndigheten til å sertifisere foretak og relevant personell, samt sørge for egnede ordninger for finansieringen av slik sertifisering.

Forskriften vil komme i tillegg til eksisterende regulering, herunder den norske HFK/PFK-avgiften og bransjeavtaler med brukere av SF₆. Mange av tiltakene i forordningen omfatter anvendelsesområder som i praksis ikke forekommer i Norge i dag på grunn av gjeldene regelverk. Det er først og fremst lekkasjekontrollkrav og kravene om sertifisering av personell og bedrifter som vil få konsekvenser i Norge. Regelverket er også ventet å påvirke antallet aktører i kulde- og luftkondisjoneringsbransjen, samt bidra til å sette miljøhensyn på dagsorden innenfor bransjene som håndterer de aktuelle gassene.

Forordningene setter en rekke datoer for når de ulike bestemmelsene skal tre i kraft. De aller fleste har allerede forfalt. Dette innebærer at bestemmelsene vil gjelde så snart regelverket er implementert i Norge. Kravene til sertifisering av personell og bedrifter vil imidlertid ikke gjelde før sertifiseringsordningen med tilhørende sertifiseringsorgan er etablert.

2. EUs forordning om visse fluorholdige gasser

2.1. Forordningene som skal implementeres

Følgende forordninger skal implementeres:

EF nr 842/2006 om visse fluorholdige klimagasser

Underforordninger:

EF nr. 1516/2007 – krav lekkasjekontroll kjøleanlegg, luftkondisjonering og varmpumper

EF nr. 1494/2007 – krav til merking av produkter

EF nr. 1497/2007 – krav lekkasjekontroller brannslukkingsanlegg

EF nr. 303/2008 – sertifisering personell kjøleanlegg, luftkondisjonering og varmpumper

EF nr. 304/2008 - sertifisering personell for brannslukkingsanlegg og brannslukkere

EF nr.305/2008 - sertifisering personell gjenvinning høyspenningsbrytere

EF nr. 306/2008 - sertifisering personell gjenvinning utstyr som inneholder løsemidler

EF nr 307/2008 - minstekrav luftkondisjonering i biler

EF nr 308/2008 - format notifikasjon av opplærings- og sertifiseringsprogrammene

EF nr 1493/2007 om rapportering er vurdert som ikke EØS-relevant, og skal ikke implementeres.

2.2 Stoffgrupper og stoff som skal reguleres

Stoffgruppene som skal reguleres er klimagassene hydrofluorkarboner (HFK), perfluorkarboner (PFK) og svovelheksafluorid (SF₆). Listen nedenfor angir nærmere det enkelte stoffene.

Navn/ Kjemisk formel/Globalt oppvarmingspotensial

Svovelhexafluorid | SF₆ | 22200

Hydrofluorocarboner (HFKer):

HFC-23 | CHF₃ | 12000

HFC-32 | CH₂F₂ | 550

HFC-41 | CH₃F | 97

HFC-43-10mee | C₅H₂F₁₀ | 1500

HFC-125 | C₂HF₅ | 3400

HFC-134 | C₂H₂F₄ | 1100

HFC-134a | CH₂FCF₃ | 1300

HFC-152a | C₂H₄F₂ | 120

HFC-143 | C₂H₃F₃ | 330

HFC-143a | C₂H₃F₃ | 4300

HFC-227ea | C₃HF₇ | 3500

HFC-236cb | CH₂FCF₂CF₃ | 1300

HFC-236ea | CHF₂CHFCF₃ | 1200

HFC-236fa | C₃H₂F₆ | 9400

HFC-245ca | $C_3H_3F_5$ | 640
HFC-245fa | $CHF_2CH_2CF_3$ | 950
HFC-365mfc | $CF_3CH_2CF_2CH_3$ | 890

Perfluorkarboner (PFCs):

Perfluormetan | CF_4 | 5700
Perfluoretan | C_2F_6 | 11900
Perfluorpropan | C_3F_8 | 8600
Perfluorbutan | C_4F_{10} | 8600
Perfluorpentan | C_5F_{12} | 8900
Perfluorheksan | C_6F_{14} | 9000
Perfluorcyclobutan | $c-C_4F_8$ | 10000

2.3 Krav som skal oppfylles i henhold til forordningene

Formålet med forordningene som skal implementeres er å redusere utslippene av de moderat til sterke klimagassene hydrofluorkarboner (HFK), perfluorkarboner (PFK) og svovelheksafluorid (SF₆). I Norge brukes HFK-gasser som kuldemedium i kjøle- og fryseanlegg, varmpumper og luftkondisjoneringsanlegg (inklusive biler). PFK kan i prinsippet brukes på samme områder som HFK, men benyttes ikke i Norge som produkt i dag og forekommer kun som utslipp fra aluminiumsindustrien. Slike utslipp dekkes ikke av forordningene.

SF₆ brukes først og fremst i forbindelse med produksjon og bruk av høyspentbrytere og annet utstyr brukt i elektrisitetsforsyningen, men også i noen tilfeller for produksjon av glass.

SFT er ikke kjent med at noen av gassene som reguleres i forordningene brukes for brannslukking i Norge. De deler av regelverket som omfatter slik bruk vil derfor ikke beskrives nærmere her i denne utredningen.

Reguleringen av gassene fremkommer av forordning EF nr 842/2006 og ti underordnede forordninger som detaljerer regelverket etter blant annet gasstype og bruksområde. Her stilles det krav til sertifisering av personell og bedrifter, bokføring av gassforbruk, lekkasjekontroller, merking av nye anlegg og beholdere, samt en rekke forbud.

Sertifisering av personell og bedrifter.

Medlemslandene må, etter artikkel 5 i EF nr 842/2006 etablere programmer for opplæring og sertifisering av personell og bedrifter som utfører tekniske inngrep i anlegg og lekkasjeinspeksjoner og som behandler avtappet gass. Programmene må tilfredsstillende minimumskrav som er utarbeidet av Kommisjonen. Kommisjonen skal orienteres om programmene. Det enkelte land plikter å anerkjenne sertifikater utstedt i et annet EU-land. Etter underforordning EF nr. 303/2008 , 305/2008 og 307/2008 skal det etableres et eller flere sertifiserings- og evalueringsorgan som skal drifte sertifiseringsordningen for bransjene som omfattes.

I grove trekk skal et sertifiseringsorgan

- Fastsette og anvende prosedyrer for utstedelse, suspensjon og inndragning av sertifikater

- Foreta registreringer som muliggjør kontroll av sertifiserte personers og foretaks status. Registreringene skal vise at sertifiseringsprosessen er foregått på en korrekt måte og skal oppbevares i minst fem år,

- Være uavhengig og objektivt i utførelsen av oppgavene,

Evalueringsorganet skal:

- Planlegge og strukturere eksamenene på en måte som sikrer at de minimumskrav til ferdigheter og kvalifikasjoner blir omfattet,

- Innføre innberetningsprosedyrer og gjennomføre registrering som muliggjør dokumentasjon av de individuelle og samlede resultater av eksamenene,

Sikre at de personer som skal gjennomføre eksamenene har tilstrekkelig kjennskap til de relevante eksaminasjonsmetoder og -dokumenter og har tilstrekkelig kompetanse på området som det skal avlegges eksamener. Det skal videre sikres at nødvendig utstyr og redskaper blir stilt til rådighet for avlegging av de praktiske eksamenene.

Være uavhengig og objektivt i utførelsen av eksamenene,

Kravet til uavhengighet og objektivitet innebærer at sertifiserings- og evalueringsorganet ikke selv kan drive opplæringsvirksomhet. SFT ønsker at sertifiserings- og evalueringsorganet skal være et og samme organ slik regelverket åpner for. I resten av denne utredningen omtales derfor organet som skal forestå oppgavene nevnt ovenfor som sertifiseringsorgan.

Forordning EF No 307/2008 stiller kun krav til opprettelsen av et attesteringsorgan som skal attestere personell (ikke bedrifter) som håndterer visse fluorerte gasser i luftkondisjoneringsapparater motorkjøretøy. Organet skal i grove trekk inneha de samme oppgavene som beskrevet for sertifiseringsorganet

Lekkasjekontroller og oppsamling

Artikkel 3 i EF nr. 842/2006 stiller krav om lekkasjekontroll for stasjonære kjøleanlegg, luftkjølingsutstyr, varmpumper og brannvernssystemer. Anlegg med en fyllingsmengde over 3 kg skal kontrolleres hvert år, anlegg over 30 kg skal kontrolleres hver sjettemåned, mens anlegg over 300 kg skal kontrolleres hver tredje måned. Videre kreves det systemer for deteksjon av lekkasjer for store anlegg med fyllingsmengde over 300 kg. For de fleste typer produkter og utstyr stilles det også krav om oppsamling av brukt gass for gjenvinning eller destruksjon, jf. artikkel 4.

Merking

Forordningene stiller krav om merking av produkter og utstyr som inneholder fluorerte gasser, jf. artikkel 7.

Ulike forbud

I forholdet til enkelte anvendelsesområder forbyr fluorerte klimagasser, jf. artikkel 9 og Annex II i EF nr 842/2006.

Bruk av SF₆ til magnesiumsstøping forbyr i forordningen men med unntak for støperier med forbruk på under 850 kg i året.

Forordningen forbyr også omsetning av dekk og joggesko med f-gasser, samt sprayflasker med HFK enkomponent skum. Omsetning av nye vinduer med fluorerte klimagasser til privat bruk forbyr f.o.m. ikrafttredelse av forordningen i EU og forbudet utvides etter ett år til å gjelde alle vinduer.

Endelig forbyr forordningen omsetning av engangsbeholdere med fluorholdige klimagasser og spraybokser med HFK som brukes til dekorasjon eller underholdning (Novelty aerosols).

Rapportering

For produsenter, importører og eksportører som behandler mer enn ett tonn gass årlig, stilles særskilte krav til rapportering til Kommisjonen, jf. artikkel 6 (Norge er unntatt fra disse kravene).

Konsekvenser og kostnader av kravene i forordningene vil bli gjort rede for i avsnitt 6 nedenfor.

3. Gjeldende regulering i Norge

Norge har i dag ikke et regelverk som regulerer fluorholdige gasser på samme måte som F-gassforordningen gjør. Vi har imidlertid en rekke andre virkemidler for å kontrollere bruken av disse gassene.

Import/produksjon av HFK og PFK har siden 1. januar 2003 vært avgiftsbelagt. Den 1. juli 2004 ble avgiften supplert med en refusjonsordning, som bl.a. stimulerer til at brukt vare samles inn slik at utslipp unngås. Utslipp av PFK fra aluminiumsindustrien omfattes ikke av regelverket og stoffet brukes ikke lenger som kuldemedium i Norge. Bruk og produksjon av høyspentbrytere og lignende som inneholder SF₆ er regulert gjennom en frivillig avtale. Avtalen ble etablert i 2003 mellom importører og brukere av SF₆ og miljøverndepartementet om blant annet 30 % reduksjon av utslippene innen år 2010, i forhold til utslippene i år 2000. Avtalen innebærer også at bransjen holder oversikt over beholdning og utslipp av SF₆, samt sørge for at personell besitter den nødvendige kompetanse og har tilfredsstillende utstyr.

Avfallsforskriften omfatter håndtering av HFK-avfall som bulk og i produkter gjennom regelverket om behandling av EE-avfall, krav til tapping og oppsamling av kuldemedier fra kasserte kjøretøy, samt avfallslisten og krav om innlevering av farlig avfall over 1 kg.

EU-direktiv 2006/40/EC regulerer bruk av kuldemedium i klimaanlegg i kjøretøy. For eksempel forbys bruk av fluorholdige kuldemedier som HFK med GWP over 150 for airconditionanlegg i nye biler fra og med 1. januar 2011. Regelverket er implementert gjennom kjøretøysforskriften.

Den foreslåtte forskrift vil supplere gjeldende regulering.

4. Forslag til gjennomføring i Norge

EØS-komiteen fattet 7. november 2008 [vedtak om innlemmelse](#) av forordning 842/2006 i EØS-avtalen. Ettersom Liechtenstein ikke har gitt samtykke til innlemmelse av alle underforordningene er imidlertid ikke regelverket formelt innlemmet i EØS-avtalen enda. EFTA-statene har i EØS-komiteebeslutningen fått en tilpasning som gir fritak fra plikten til å rapportere til Kommisjonen iht. forordningens artikkel 6. EFTA-statene skal heller ikke rapportere til ESA.

Det foreslås at forordningen 842/2006 og underforordningene gjennomføres ved henvisning, det vil si at den norske forskriftsteksten henviser til [de relevante vedleggene i EØS-avtalen](#), og at en offisiell norsk oversettelse av forordningene vedlegges forskriften.

Forordningene foreslås gjennomført i norsk rett gjennom et nytt kapittel 6a ”Regulering av fluorholdige stoffer” i [produktforskriften](#), se vedlagt forskriftsutkast. Endringsforskriften foreslås hjemlet i [produktkontrollloven § 4](#) og [forurensningsloven §§ 9 og 33](#).

Forslaget til gjennomføring i Norge går ikke lengre enn EUs regelverk krever. Men det foreslås at det fremkommer i forskriften at sertifiseringsordningene skal gebyrfinansieres av brukerne.

Ikrafttredelse

Forordning 842/2006 trådte i kraft 4. juli 2006, mens bestemmelsene trådte i kraft fra 4. juli 2007. Unntaket er artikkel 9 om forbud mot markedsføring av bestemte produkter inneholdende fluoreerte klimagasser. Av forbudene som opplistes i artikkel 9 er det bare forbud mot markedsføring av sko inneholdende f-gasser som gjelder allerede fra 4. juli 2006. Resten av forbudene som opplistes i artikkel 9 gjelder fra 4. juli 2007, 4. juli 2008 eller 4. juli 2009. Forordningene setter altså en rekke datoer for når de ulike bestemmelsene skal tre i kraft. De aller fleste har allerede forfalt. Dette innebærer at bestemmelsene vil gjelde så snart regelverket er implementert i Norge.

Kravene til sertifisering av personell og bedrifter vil imidlertid ikke gjelde før sertifiseringsordningen med tilhørende sertifiseringsorgan er etablert. Der hvor forordningene åpner for midlertidige sertifikater eller overgangsordninger, avgjør Statens forurensningstilsyn eller den tilsynet bemyndiger hvilken dokumentert kompetanse som skal anses som tilstrekkelig sertifisering inntil sertifiseringssystemet er på plass.

5. Miljøeffekt av forslaget

Formålet med forordningene er å redusere utslippene av de moderat til sterke klimagassene hydrofluorkarboner (HFK), perfluorkarboner (PFK) og svovelheksafluorid (SF₆). Utslipp av disse gassene står til sammen for ca 2% av de totale klimagassutslippene i Norge. Sekundært kan forordningen også ha positive effekter for arbeidsmiljø og personellsikkerhet.

Det er vanskelig å kvantifisere hvor store reduksjoner i klimagassutslippene forordningene vil føre med seg. Eksisterende avgift bidrar allerede til at bruken av HFK begrenses på lengre sikt. Sammen med refusjonsordningen gir avgiften incentiver til å føre kontroll, tette større anlegg samt samle opp brukt gass ved avtapping. Størst effekt antas forordningen å ha på områdene små varmepumper og kjøretøy, ettersom enkeltfyllingene her er så små at eksisterende avgift/refusjon ikke gir tilstrekkelige incentiver for å håndtere gassen på en forsvarlig måte. Forordningen

antas å ha begrenset effekt på SF₆ ettersom man her allerede har etablert et velfungerende regime.

Økt kontroll med eventuelle lekkasjer og sertifiseringskrav til personell som skal håndtere gassene vil, avhengig av gasstyper og konsentrasjoner, i tillegg til å redusere utslipp av klimagasser også kunne minske faren for ulykker og arbeidsrelaterte skader.

6. Kostnader og andre konsekvenser av forslaget

Selv om det stilles en rekke, til dels omfattende krav i F-gassforordningen er det ikke ventet at bestemmelsene vil få store økonomiske konsekvenser eller utløse omfattende tiltak. Noe av årsaken er at flere av reguleringsområdene, slik som bestemmelsene om brannslukningsutstyr og utstyr som inneholder løsemidler, ikke er relevante for Norge. Ettersom norsk opplæring og utdanning innenfor kulde- og elektrobransjen allerede holder et høyt nivå sammenliknet med forordningens minstekrav er det heller ikke ventet drastiske endringer i innholdet av opplærings- og kursvirksomheten. Aktivitetsnivået kan imidlertid bli noe høyere ettersom det ikke stilles formelle krav i dag. Endelig er det rimelig å anta at allerede eksisterende regelverk, som avgiften på HFK og den frivillige avtalen for brukere av SF₆ i stor grad allerede har ført til økt kontroll av anlegg for å hindre lekkasjer.

Til tross for dette vil F-gassforordningen medføre noen tiltak og økte kostnader på enkelte områder. Forordningenes krav til sertifisering av personell og bedrifter vil få størst konsekvens i Norge.

Sertifisering

Med grunnlag i kravene om sertifisering/attestasjon for håndtering av f-gassene i EF nr. 303/2008, 305/2008 og 307/2008 er det foretatt et grovt anslag over hvor mange personer og virksomheter som vil bli berørt av kravene. Det er estimert at ca 3.500 personer og ca 500 bedrifter innen kulde- og luftkondisjoneringsbransjen vil bli underlagt krav om sertifisering. Videre vil ca 100 personer som håndterer gassen SF₆ i høyspentbrytere trenge sertifikat. I tillegg stilles det krav til sertifikat for ca 10.000 personer som håndterer HFK-gass i luftkondisjoneringsanlegg i biler.

I forskriftsforslaget foreslås det at SFT, eller den SFT bemyndiger fatter vedtak om sertifisering. Ettersom SFT ikke har kapasitet til å ta på seg denne oppgaven må det opprettes et sertifiseringsorgan.

For å dekke utgiftene, som også inkluderer SFTs administrative kostnader, foreslås det etablert en gebyrordning som i utgangspunktet administreres av SFT. Det vil bli gjort nærmere avklaringer om andre kan gjøre denne tjenesten, for eksempel den samme tjenesteleverandør som forestår sertifiseringsordningene.

Kostnadene for etablering av sertifiseringsordningen er svært usikre og har ikke blitt beregnet i detalj. I stortingsproposisjon 1 for budsjettåret 2010 er det satt av 15 millioner kroner til etablering av ordningen. Det er planlagt å kunngjøre konkurransen for tildeling av oppdrag som sertifiseringsorgan (forutsatt at forskriften blir fastsatt). Tilbud på anbudet vil gjøre det mulig å fastslå den endelige kostnaden.

Lekkasjekontroller

Forordningene vil først og fremst få konsekvenser innen sektorene kulde (kjøle og fryseanlegg) og luftkondisjonering (inkl. varmepumper og kjøretøy). Brukere/eiere av slike anlegg som inneholder fluorerte klimagasser vil, i tillegg til kravet om sertifisering også bli underlagt krav til merking av anlegg, inspeksjoner og lekkasjekontroller. Dette gjelder også for et mindre antall aktører innen høyspentbransjen.

Kravet om lekkasjekontroller for anlegg med F-gasser vil også medføre økte kostnader for de berørte sektorene. Kravene til antallet inspeksjoner i året øker med fyllingsmengden av gassene på anleggene. Eksempelvis vil små anlegg med mellom 3-30 kg HFK, etter artikkel 3 i EF nr 842/2006, kontrolleres for lekkasjer én gang i året, mens store anlegg med fyllingsmengder over 300 kg må kontrolleres hver 3 måned. Et grovt estimat på kostnadene for slike kontroller, dersom man ikke finner lekkasjer er på mellom 2000 og 4000kr. Kostnadene kan estimeres til det dobbelte dersom man finner en lekkasje og må tette den, men på den andre siden vil anleggseieren også tjene inn deler av dette ved redusert tap av den dyre gassen og mer optimal drift av anlegget.

Det er også knyttet kostnader til kravet om installasjon av systemer for deteksjon av lekkasjer for anlegg med fyllingsmengde over 300 kg. Når slikt utstyr er installert halveres imidlertid kravet til antallet kontroller. Dette gjelder også for anlegg mellom 30 og 300 kg. Deteksjonssystemet anslås til å koste mellom 15 000 - 20 000kr. Selv om det er svært vanskelig å estimere antallet kjøle- og luftkondisjoneringsanlegg i Norge er det trolig ikke mer enn 250 bedrifter med anlegg over 300 kg HFK, 15.000 med anlegg mellom 30 og 300 kg og om lag 25.000 bedrifter med anlegg mellom 3 og 30kg. Det samlede antallet anlegg med fyllingsmengde over 3 kg ligger i følge kuldebransjen selv i overkant av 80 000 anlegg.

For de fleste typer produkter og utstyr stilles det også krav om oppsamling av brukt gass for gjenvinning eller destruksjon. Som nevnt i kapittel 3 har vi allerede regelverk som krever dette. En relativt lav, rapportert returandel tyder imidlertid på at det forekommer brudd på dette regelverket. Ettersom forordningen setter miljøfokus på bransjene som håndterer gassene er det ventet at returandelen vil øke fra visse bransjer og bruksområder med liten fyllingsmengde. Dette vil antagelig føre til økte kostnader for bransjen, men refusjonsordningen fører igjen til at kostnadene bli mindre og i noen tilfeller veies opp fullstendig.

Merking

Forordning EF nr. 1494/2007 stiller krav til at produkter og utstyr som inneholder HFK, PFK og SF₆ skal merkes med gasstype og -mengde, samt opplysning om at dette er klimagasser. Det åpnes for å stille krav til at nasjonale språk skal benyttes på merkingen, men Norge har ikke intensjoner om å stille et slikt krav. Kostnadene knyttet til merking av anleggene anses å være små ettersom merking allerede utføres i stor grad på grunn av andre tekniske og legale årsaker.

SFT vurderer med dette at mange parter vil bli berørt av regelverket, men at kostnadene som følge av krav til lekkasjekontroll er relativt små for hver enkelt. De administrative kostnadene for SFT knyttet til oppfølging av denne delen av regelverket er anslått til om lag ett halvt årsverk.

Konsekvenser av øvrige krav og forbud

Forbudet mot bruk av SF₆ til magnesiumsstøping forbys i forordningen f.o.m. 2008, med unntak for støperier med forbruk på under 850 kg i året. Forbudet vil ikke få konsekvenser i Norge ettersom magnesiumsindustrien er lagt ned.

I henhold til forordningen skulle bruken av SF₆ i vinduer til husholdninger forbys 4. juli 2007, og i alle andre vinduer fra 4. juli 2008. I følge Glassbransjeforbundet blir det trolig brukt SF₆ i produksjonen av noen spesialvinduer med ekstreme krav til lydisolering. Glassbransjen har i lengre tid vært kjent med forordningene og har kommunisert til SFT at de nye bestemmelsen ikke vil få særlige konsekvenser for produksjon av vinduer i Norge.

Forordningen forbyr også markedsføring av dekk og joggesko med f-gasser fra henholdsvis 4 juli 2007 og 2008. Slike produkter har ikke forekommet i Norge de siste årene. Følgelig antar SFT at forbudet mot slik bruk ikke vil få konsekvenser i Norge.

Produksjon og markedsføring av enkomponent skum i spraybokser (isolasjonsskum) forbys fra og med 4. juli 2008 unntatt der hvor bruken er nødvendig av hensyn til nasjonale sikkerhetskrav. SFT er ikke kjent med at HFK brukes til dette formål i Norge.

Forbudet mot bruk av engangsbeholdere med fluorholdige klimagasser (for bruk til etterfylling mm) gjelder fra og med 4. juli 2007. Brukerne av slike beholdere må gå over til gjenbruksflasker. Dette vil trolig medføre noen økte kostnader knyttet til retur av flaskene, noe som igjen kan føre til mer konservativ bruk av gassen.

Forbudet mot HFK i spraybokser som brukes til dekorasjon eller underholdning (Novelty aerosols) gjelder fra og med 4 juli 2009 og vil trolig medføre at grossister går over til å kjøpe produkter med mer miljøvennlig drivgass.

Rapportering

EFTA-statene Norge, Island og Liechtenstein har fått en tilpasning til artikkel 6 i forordning 842/2006 som detaljeres i forordning 1493/2007. Tilpasningen gir norske virksomheter unntak fra kravet om å rapportere sine utslipp til Kommisjonen. Norske virksomheter trenger heller ikke å rapportere til EFTAs Overvåkingsorgan.

7. Konklusjon

Implementeringen av forordning EF nr 842/2006 om visse fluorholdige gasser og tilhørende underforordninger vil etablere krav og regler for håndtering og kontroll av middels sterke til sterke klimagasser.

Ettersom vi i dag ikke har et regelverk i Norge som stiller krav til HFK, PFK og SF₆ slik som F-gassforordningen gjør vil implementeringen av regelverket nødvendigvis få konsekvenser for de berørte sektorene, særlig i form av administrativt merarbeid for både anleggseiere og entreprenører. Kostnadene er først og fremst knyttet til kravet om sertifisering av personell og bedrifter, samt krav til lekkasjekontroller. Samlet sett vil det nye regelverket øke kontrollen med- og oversikten over de aktuelle gassene. Det forventes også en viss reduksjon i utslipp, samt økt returandel til destruksjon eller gjenvinning.

Det er også rimelig å anta at forordningene vil bidra til å redusere antallet aktører i markedet. På den andre siden vil for eksempel kravet om sertifisering for montering av små anlegg med HFK, slik som varmepumper i husholdninger, antagelig utvide markedet for de som lar seg sertifisere. Regelverket forventes også å bidra til å sette miljøhensyn på dagsorden innenfor bransjene som håndterer de aktuelle gassene.